

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐννοεῖ ὁ ἀπερχόμενος Ἰανουάριος νὰ μὴ ἀφήσῃ ἀρίστas ἐντυπώσεις, ὡς ἀφίνουσιν εἰς τοὺς προσκεκλημένους αἱ συναναστροφαί, κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν πλέον φράσιν. Μετενόησε, φαίνεται, διὰ τὰς τόσον λαμπρὰς ἡμέρας τὰς ὁποίας μᾶς ἐφιλοδώρησε καὶ ἤρξατο νὰ μᾶς λούῃ διὰ παρατεταμένης βροχῆς καὶ νὰ μᾶς κἀνῇ νὰ πλέωμεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν εἰς ἀφόρητον βόρβορον καθιστῶν οὕτω δυσχερῆ καὶ τὴν θέσιν τοῦ διαδόχου τοῦ χυλοῦ Φεβρουαρίου. Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι οὗτος δὲν θὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη του, ἀφοῦ ἔχει τὸ ἐλάττωμα νὰ ὁμοιάζῃ ἀστυνομικοῦ τινος ὑπαλλήλου.

*

Αἱ ἐσπερίδες ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν ζωνὴν ἰδίως εἰς τὰς ἐφημερίδας διὰ τῶν περιγραφῶν, αἵτινες πᾶσαι καταλήγουσι στερεοτύπως: «...καὶ ἀπῆλθομεν ἀποκορίζοντες τὰς γλυκιτέρας ἀναμνήσεις». Εἰς ἀγαπητὴν συνάδελφον ἤρχισαν μάλιστα δημοσιεύμεναι καὶ «ἐσπερίδες ἐνὸς γεωργοῦ» εἰς τὰς ὁποίας ἀντὶ σουρὲ λίαν ἀφθόνως παρέχονται εἰς τοὺς προσκεκλημένους εὐώδη ... λιπάσματα.

*

Ἀφίκοντο οἱ ἐκ Σερβίας ἀπεσταλμένοι ἐντολὴν ἔχοντες νὰ μελετήσωσιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ πολίτευμά μας. Πληροφορούμεθα, ὅτι πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἡ Ἑλληνικὴ βουλὴ πρὸ τοῦ τέλους τῆς παρούσης συνόδου νὰ δώσῃ μίαν ταχυγίδα.

*

Ἀφίκετο ὁ σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου καὶ στεφανηφόρος κ. Λάττας διὰ ν' ἀπαλογηθῇ, ὡς λέγεται, πρὸς τὴν Σύνοδον περὶ τῶν τελευταίων ἐν Ζακύνθῳ σκηνῶν. Ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὸν σταθμὸν παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν Μοιραρχίαν Ἀττικῆς κ. Στεφάνου, ἐξέλεξε δὲ ὡς συνήγορόν του τὸν κ. Στεφανίδην.

*

Ζήτημα ἠγέρθη ἐν τῇ Βουλῇ ὁποία πρέπει νὰ εἶνε ἡ διαίτα τῶν κατατασσομένων ἐν τῇ σχολῇ ἐσόδων ἀξιωματικῶν. Ὁ κ. Πετρίδης ἐπρότεινε λίαν πνευματωδῶς, ὅτι πρέπει νὰ ἔχωσι καὶ κονιάκ καὶ σαμπρέζ, ἐνῶ ὁ κ. Τρικούπης ἐννοεῖ νὰ τοὺς πατίζῃ μόνον ροσόλι διὰ νὰ κάμῃ κατανάλωσιν, φαίνεται, τοῦ ὁμωνύμου προϊόντος του.

*

Ὅλοι λέγουν, ὅτι εἶνε σκανδαλώδης ἡ διαγωγή τοῦ διευθύνοντος τὸ ξενοδοχεῖον Παπαδάκη ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως, ὅστις ἦτο διάκος, καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν ἀρωγὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Μὰ διότι ἦτο διάκος πρότερον ἐξέλεξε καὶ αὐτὸς στάδιον ἐνεργείας τοῦ τὴν οἰκίαν τοῦ Παπαδάκη.

*

Εἶνε ἀναντίρρητον, ὅτι τὰ μεγάλα γεγονότα προέρχονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξ ἐλαχίστων ἀφορμῶν. Ὀλίγον ἔλειψε

νὰ διαταραχθῶσιν αἱ μετὰ τῆς Αὐστρίας σχέσεις μας, διότι εἰς ἀξιωματικὸς ἐφόνευσε τὸν σκύλον τῆς ἐνταῦθα Αὐστριακῆς πρεσβείας. Εὐτυχῶς τὸ πρᾶγμα ἀπεσοδήθη διὰ πληρωμῆς δισχιλίων δραχμῶν, τῆς ἀξίας τοῦ κυνός! Ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ἐν Βιέννῃ θὰ ἐπληρώνατο ἴσον ποσὸν δι' ὑπαλλήλον τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας φονευόμενον ὑπὸ Αὐστριακοῦ ἀξιωματικοῦ.

*

Καὶ ἐν ὀλίγον περιέργων:

Ὁ καθηγητὴς Τσέλλερ ἀπήντησεν εἰς τὸν κ. Εὐαγγελίδην, πῶς νομίζετε; Ἡὐχαρίστησε τὸν κ. Ὑφηγητὴν καὶ τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν διὰ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ συμπαθείας τῆς. Ὑποτίθεται, ὅτι ὁ τηλεγράφος δὲν μετέδωκε τὴν τὴν μάχην, ἥτις ἔλαβε χώραν ἐν τῇ εἰρημένῃ σχολῇ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πεντηκονταετηρίδος του.

Ἄς

ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ

Ὁ Διάβολος στὸν ἔκνο του ἐφάνη
Καὶ λέγει: Ἀός μου, Λάτα, τὸ στεφάνι
Νομίζεις πῶς σοῦ τῶδωσαν παππάδες
Κ' ἐβγάλαν ἀπ' τὴν τσέπη τους παράδες;
Ἄ, ὄχι, ἔχεις λάθος, Δέσποτά μου,
Ἐχω κι' ἐγὼ ἐκεῖ μέσα τὸν παρὰ μου.
Συραιοφορὰ ἐκάμαμ' οἱ διαβόλοι
Κ' ἐβάλαμε τὸ μερδικό μας δλοῖ
Ὡς σεβασμοῦ κ' εὐγνωμοσύνης φόρον
Νὰ τὸ προσφέρωμε στὸν Ἑωσφόρον.
Μία φορὰ τὸ φόρεσες ... σὲ φθάει!
.....
Κι' ὁ Διάβολος ἐπῆρε τὸ στεφάνι.

Μαῦρος Τάτος

ΑΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΙ

Ὁ κυριεύων πλανήτης τῆς ἐβδομάδος ἦσαν αἱ αὐτοκτονίαι. Δὲν παρήλθεν ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἐσημειώθησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας δύο ἢ τρεῖς, ὥστε, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τὸ πρᾶγμα αὐξανόμενον ἀναλόγως, δύναται ἡ Ἀντιπολίτευσις νὰ καυχῇθῃ, ὅτι μόνη αὐτὴ προέβλεψε τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος εἰποῦσα, ὅτι φέρεται πρὸς αὐτοκτονίαν.

..

Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες τὰ πάντα ἀποδί-

δομεν εἰς τὴν ἀδράνειαν τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐχρειάζοντο δύο ἐκατομμύρια ἀνθρώπων διὰ νὰ ἔχῃ ἕκαστος κάτοικος τοῦ προτύπου ἀληθῶς Βασιλείου μας ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἓνα φύλακα ἐπιφορτισμένον τὴν πρόληψιν αὐτοκτονίας. Ἀλλ' ὅπως δὴποτε εἶνε δυνατόν νὰ περισταλῇ τὸ κολλητικὸν αὐτὸ νόσημα καὶ εἶνε δυνατόν ἐὰν κλεισθῶσι τὰ καταγώγεια τῶν χαρτοπαιγνίων.

* *

Εἰς ἐργατικὸς νέος ἐγένετο θυμὰ τῆς τοιαύτης ραθυμίας τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν τήρησιν τῆς ἠθικῆς. Ἐπρεπε νὰ πληρώσῃ τετρακισχιλίας δραχμὰς καὶ τὰς εἶχεν, ἀλλ' ἀνῆλθεν εἰς μίαν λέσχην διὰ νὰ καθήσῃ ὀλίγον, ἐκεῖ δὲ ἔχασε τὰ χρήματά του ἐλκυσθεὶς ὑπὸ τοῦ βακαρά καὶ ἡυτοκτόνησε. Θέλετε καὶ ἄλλο λυπηρὸν γεγονός διὰ νὰ κλείσῃτε θαρραλέως τὰ καταγώγεια ταῦτα; Δὲν σὰς ἀρκεῖ ἐν θυμῷ;

* *

Ὁ λαὸς λίαν ἐκφραστικῶς ἀποκαλεῖ τὰ χαρτοπαικτεῖα *καρμανιόλαις*. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δῆμιοι εἶνε αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι παραβλέπουσι τόσον ἀκατανοήτως τὸ καθῆκον των.

* *

Καὶ μία πρότασις.

Ἐὰν τὰ χαρτοπαικτεῖα διατηροῦνται ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ καταναλίσκωνται τὰ παιγνιόχαρτα καὶ σενεπῶς νὰ εἰσπράττῃ τὸ δημόσιον χρήματα πρέπει νὰ μᾶς τὸ εἰπῶσι καθαρά. Ὅλοι πιστεύομεν θὰ εἶνε πρόθυμοι νὰ δίδωσιν ἓνα ὄβολον καθ' ἑκάστην διὰ νὰ σώσωσι τὰ τέκνα των, τοὺς ἀδελφούς των, τοὺς φίλους των καὶ ... τὸ ἰσοζύγιον.

* *

Εἶπον, ὅτι μόνη σωτηρία εἶνε ἡ ἀπ' ἀμβωνος διδασκαλία περὶ τῆς μυσαρύτητος τοῦ ἡγκλήματος τούτου. Δυσκολευόμεθα νὰ τὸ πιστεύσωμεν μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Μοσχάκη καὶ τὰς παρακολουθησάσας τοῦτον αὐτοκτονίας.

* *

Τὸ καταλληλότερον μέτρον πρὸς πρόληψιν τῶν αὐτοκτονιῶν εἶνε ἡ περιστολὴ τῆς ἐκδόσεως τοσούτων . . . ἐγχειριδίων.

* *

Διάλογος ἐπίκαιρος.

— Δὲν ἔξέρω πῶς ν' αὐτοκτονήσω.

— Νὰ πάρῃς τὴν *Κάμα* τοῦ κ. Κορομηλά.

Ἀξενέμα

Εἰς τὸν Καραβίδα

Θλίψι μεγάλη σκόρπισε στὴ δόλια σου πατρίδα
ὁ πρόωρός σου θάνατος, καύμινε Καραβίδα.

Δὲν εἶχες πλοῦτη περισσὰ ἢ θαυμαστὴ ἀνδρεία,
κ' ἐν τούτοις ἄφηκες κενὸν σ' αὐτὴ τὴν λειψανδρία.

Ἡ μνήμη σου παντοτεινὴ ἔσ' εἶνε Παναγῇ
καὶ ἑλαφρὰ ποῦ κάλυψε τὸ σῶμά σου ἡ γῆ.

Καραβιδίδη

ΦΛΩΡΑ! ΦΛΩΡΑ!

Ὁ Σπύρος Σαμάρας ὁ εὐτυχὴς μουσουργὸς τῆς *Φλώρας Μιράμπιλις* καὶ τῆς *Μεδζέ* εὐρίσκεται ἐν Κερκύρᾳ μετ' ἐκτάκτου ἐνθουσιασμοῦ γενόμενος δεκτὸς παρὰ τῶν συμπολιτῶν του, τὸ δὲ πρῶτον τῶν ἀνωτέρω μελοδραμάτων, ἐφ' οὗ ἐθεμελιώθη ἡ φήμη τοῦ νεκροῦ Ἑλλήνος καλλιτέχνου πρόκειται νὰ παρασταθῇ ἐν τῷ Θεάτρῳ τῆς νήσου ἐκείνης. Συγχαίρομεν τοὺς Κερκυραίους δι' ὅσα ἔπραξαν καὶ ἀποτεινόμεθα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ νὰ ὑπενθυμίσωμεν αὐτοῖς τί θὰ ἦτο καλὸν νὰ πράξωσι.

Τὸ Θεάτρον μας ψυχορραγεῖ, ὑπολείπονται δὲ μόνον ἀκόμη ὀλίγαι παραστάσεις. Ἐκλείπει παραδόξως ἡ ἀπόλυσις αὕτῃ τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν, ὅτε ἀλλαχοῦ ἡ θεατρικὴ περίοδος εὐρίσκεται εἰς τὴν μεγαλειτέραν αὐτῆς ἀκμὴν καὶ ἔντασιν. Ἀλλ' ἡ καλπάζουσα αὕτῃ φθίσις ἦτο φυσικὴ συνέπεια τῆς Λασσαλίτιδος ἐξ ἧς ἀρχήθεν τὸ Θεάτρον προσεβλήθη καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ βραδέως ὑποκαταστήσασα τὴν πρώτην νοήμων καὶ φιλότιμος ἐργολαβία δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπενέγκῃ θεραπείαν. Ἀπρόνοησιν ἠθιβερά ἐπεκράτησεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ εἰς τὸ Θεάτρον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε ν' ἀρχίσῃ ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο ν' ἀναβιβασθῇ ὅπως οὖν τὸ δημόσιόν μας εἰς περιωπὴν ἀνωτέραν θεατρικοῦ πολιτισμοῦ· δὲν ὑπῆρξε τάξις, δὲν ὑπῆρξε διοίκησις, δὲν ὑπῆρξεν εὐθύνη, Ἀντὶ ν' αὐξηθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν οἱ πόροι δι' ἐπιχορηγήσεως δημοτικῆς, κυβερνητικῆς καὶ αὐλικῆς, ἀπεναντίας ἐκολοβώθησαν, τὰνάπαλιν δὲ ἀντὶ νὰ συμμορφωθῶσι τὰ θεάματα τοῦ σύμφωνα μὲ τοὺς πόρους του καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀναλόγως νὰ καταρτισθῇ εἰς ὑποφερτὸς μελοδραματικὸς θίασος, ἠγέρθησαν ἄλογοι ἀξιώσεις περὶ παραστάσεων μεγαλοπρεπῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Γουλιέλμου Τέλλ, τοῦ Ροβέρτου Διαβόλου, τῆς Ἰουδαίας κλπ. ἀπαιτούντων ἔκτακτα καὶ δαπανηρότατα μέσα θεατρικὰ, ἐστρατολογήθησαν δὲ ἀπὸ περάτων τῆς γῆς τινες καλοὶ ἐν μέρει ἀοιδοὶ, ἀλλὰ πολὺ ἀκριβῶς πληρωνόμενοι καὶ περιελήφθησαν εἰς τὸ ἐλεεινὸν ποίμνιον τῶν δυσειδῶν ἀγριμίων, τὰ ὁποῖα εἶχε συνάξει ἡ ἐμπορικὴ ἱκανότης τοῦ κ. Λασσάλ καὶ ἐκομίσθη καὶ αὐτὸς ὁ ἀκατάσκευος σάρκινος ὄγκος τῆς κυρίας Δωριάκ, διὰ νὰ βαρύνῃ ἔτι μᾶλλον τὴν πλάστιγγα τοῦ πεπρωμένου. Καὶ τοιοῦτοτρόπως εἶδομεν τὰς παρωδίας τῶν μεγάλων μουσικῶν ἔργων ἐκτελουμένας ἀπὸ τοιοῦτον φουρμὸν καὶ ἀπὸ μίαν ὀρχήστραν, τῆς ὁποίας τὴν